

שהותקנה לפי חוק זה, וכן לתפוס כל חפץ שיש בו כדי לשמש עדות ביחס לעבירה כזאת; בשעת התפיסה יתן המפקח למחזיק בעל החיים או למחזיק החפץ קבלה על הדברים שתפס;

(3) לסמן או לסרס בעלי חיים שגידולם או שימושם להרבעה, להורעה מלא-כותית או לשיטות רבייה אחרות, נאסרו או הוגבלו על פי תקנה שהותקנה לפי חוק זה;

(4) לעשות כל דבר שהוטל על מפקח, בתקנות שהותקנו לפי חוק זה.

5. העובר על תקנה שהותקנה לפי חוק זה, דינו — מאסר עד שנה אחת או קנס עד שלוש מאות לירות או שני הענשים כאחד.

6. שר החקלאות ממונה על ביצוע חוק זה.

לוי אשכול
שר החקלאות והפיתוח

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 22

חוק לתיקון פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), תשי"ב—1952 *

1. מיום תחילת תקפו של חוק זה יהא הנוסח של פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939, כאילו לא הותקנו תקנות ההגנה המפורטות בתוספת.

2. פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939, תתוקן כך:

(א) כל מקום שכתוב „ספינה“ קרי „כלי שיט“;

(ב) בסעיף 2 (1), בסוף פסקה (ג) יבוא פסיק במקום נקודה ופסיק וייוספו המלים: „וכן כל שטח שניתנה הוראה עליו, שינהגו בו לצורך פקודת המסחר עם האויב, 1939, כארץ אויב“;

(ג) בסעיף 2 (1), אחרי פסקה (ד) יבואו פסקות אלה:

„(ה) „אמצעי הובלה“ פירושו — בעל חיים, עגלה, כלי רכב, כלי שיט או כלי טיס, המשמשים להובלת סחורות;

(ו) „בעל“, לענין אמצעי הובלה או לענין אניה, לרבות אדם הפועל מטעם הבעל כסוכן או כמורשה לקבלת דמי הובלה בעד השימוש באמצעי ההובלה או באניה;

(ז) „בעל“, לענין סחורה, פירושו — מי שהוא בעל, יבואן, יצואן, מקבל או סוכן, לאותה סחורה, או מי שמתדמה להיות אחד מאלה, וכל המחזיק בסחורה,

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט כשבט תשי"ב (25 בפברואר 1952); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו

1 בהצעות חוק 76 מיום ו' באייר תשי"א (13.5.51), עמ' 195.

2 ע"ר מס' 968 מיום 11.12.39, תוס' 1, עמ' 187.

3 ע"ר מס' 928 מיום 5.9.39, תוס' 1, עמ' 79.

וכל הטוען לטובת הנאה בה, וכל שיפה כוחו לישא וליתן בה, למעט פקיד הציבור הפועל בתפקידו הרשמי ;

(ח) "סחורה" פירושו — מטלטלים מכל הסוגים, וכולל בעלי חיים ;

(ט) "להשיט", לענין סחורה, פירושו — לייבאה, לייצאה, להובילה לאורך החוף או להטעינה באניה לצרכי האניה וכן לנסות לעשות בה אחת מפעולות אלה, או להניחה במקום מסויים לשם עשייתן או הכנת עשייתן של אחת הפעולות האלה ;

(י) "אניה" לרבות כל כלי שיט המשמש לספנות, יהא מניעו אשר יהא ;

(יא) "רב חובל" פירושו — אדם שבידו השליטה או הפיקוד על אניה, או מי

שקיבל עליו את השליטה או הפיקוד עליה, ושאינו נווט או עובד המדינה ;

(יב) "השר" פירושו — חבר הממשלה שהממשלה העניקה לו, בתוקף סעיף

2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, את הסמכויות שהיו לנציב העליון לפי פקודה זו, כולן או מקצתן ;

(יג) "רשות מוסמכת" פירושו — אדם שנתמנה על ידי השר כרשות מוסמכת

לצורך פקודה זו.

(ד) במקום סעיף 5 יבוא סעיף זה :

5. (1) היתה סחורה מושטת בניגוד לצו שניתן לפי פקודה זו או בניגוד לחוק החל על המסחר עם האויב, הסחורה עם כל אמצעי ההובלה שהשתמשו בהם להובלתה יוחרמו וינהגו בהם כפי שיוורה השר, דרך כלל או למקרה מסויים, פרט לכלי שיט שלא יוחרם אלא אם חל עליו סעיף קטן (2) ; היצואן או היבואן של הסחורה, או סוכנו, או שולח הסחורה וכן כל המנסה להשיטה, דינו — מאסר עד שתי שנים או קנס עד חמש מאות לירות או שני הענשים כאחד.

החרמה
בפקדים
מסויים

(2) היה יצואה של סחורה מסויימת אסור, מכוח צו שניתן לפי פקודה זו, אם לא נכתבה למקום פלוני או לאדם פלוני, וסחורה שנכתבה כאמור נמסרה לא לאותו מקום או לא לאותו אדם, הרי אם —

(א) לא עלה הנפח הרשום של כלי השיט שבו נשלחה הסחורה על מאתים וחמישים טונות, יוחרם כלי השיט וינהגו בו כפי שיוורה השר ;

(ב) עלה הנפח הרשום של כלי השיט, שבו נשלחה הסחורה, על מאתים וחמישים טונות, דינו של בעליו — קנס עד אלף לירות, ואפשר לעצור את כלי השיט עד שיסולק הקנס או עד שתינתן ערבות לסילוקו.

(3) (א) היו סחורות מושטות, רשאי פקיד המכס לדרוש מכל אדם, המחזיק בסחורה או שבידו השליטה עליה, להביא ראיה מספקת להנחת דעתו של המנהל או של רשות מוסמכת, שהשטת הסחורה אינה אסורה על פי צו שניתן לפי פקודה זו או על פי החוק החל על המסחר עם האויב ; ואם לא הובאה ראיה כאמור, תוחרם הסחורה וינהגו בה כפי שיוורה השר.

¹ ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

(ב) דרש פקיד המכס ראייה כאמור בפסקה (א), רשאי הוא להוציא מרשותו את הסחורה הנידונה בערבון להנחת דעתו, על מנת שהראייה הנדרשת תובא לפניו תוך זמן שיקבע; לא הובאה ראייה כאמור, הברירה בידי המנהל או הרשות המוסמכת, הכל לפי הענין, לחלט את הערבון ולשחרר את הסחורה, או להחרים את הסחורה, ולנהוג במחולט או במוחרם כפי שיראה השר.

(ג) בכל דין לפי סעיף קטן זה תהא החלטתו של המנהל, או של רשות מוסמכת, האומרת שלא הובאה ראייה מספקת להנחת דעתם, משמשת ראייה על כך, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

(ה) במקום סעיף 6 יבוא סעיף זה:

6. (1) הוחרמה סחורה או אמצעי הובלה על פי הוראות פקודה זו, ימציא המנהל או פקיד שנקבע לשם כך על ידי המנהל, הודעת החרמה לבעל הסחורה או לבעל אמצעי ההובלה, או לסוכנו, או לאדם המחזיק בהם או שבידו השליטה עליהם, לרבות רב החובל של כלי שיט.

(2) היתה כתבתו של האדם שאליו מכוונת הודעת ההחרמה ידועה למנהל, או לפקיד שנקבע לשם כך על ידיו, תישלח ההודעה במכתב רשום; לא היתה כתבתו ידועה להם — תפורסם ההודעה ברשומות.

(ו) בסעיף 7 —

(1) בסעיף קטן (1), בפסקה (ב) אחרי המלה „המנהל” יבואו המלים „או רשות מוסמכת”;

(2) בסעיף קטן (3), בפסקה (ב) במקום המלים „קנס מכס” תבוא המלה „קנס”.

(ז) במקום סעיף 8 יבוא סעיף זה:

8. (1) העומד לייצא סחורה, ומסר לפני היצוא או המשלוח הצהרה בדבר מקום יעודה והיה למנהל או לרשות מוסמכת יסוד להניח שההצהרה כוזבת בפרט חשוב, רשאי המנהל או הרשות המוסמכת לעכב את הסחורה עד שתיווכח אמיתות ההצהרה; לא הוכחה אמיתות ההצהרה — תוחרם הסחורה, וינהגו בה כפי שיראה השר.

(2) (א) כל סחורה שהוצאה מתחום המדינה, חייבים היצואן והמשלח של אותה סחורה, אם ידרשו זאת מהם המנהל או רשות מוסמכת, לשכנע את המנהל או את הרשות המוסמכת, שאותה סחורה לא הגיעה לאויב או לשטח אויב, או להוכיח שלא הסכימו לכך שהסחורה תגיע לאויב או לשטח אויב ולא סייעו לכך, וכי נקטו כל הצעדים הדרושים כדי להבטיח שמקום יעודה של הסחורה יהא המקום שפורש במסמכים שהראו או שהגישו לפקיד המכס בקשר ליצוא הסחורה.

(ב) יצואן או משלח שלא שיכנע ולא הוכיח כאמור בפסקה (א), יתחייב בקנס פי שלושה משווי הסחורה או חמש מאות לירות, כפי שידרוש המנהל או הרשות המוסמכת.

(ח) בסעיף 10, במקום סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה :

„(1) פקודה זו באה להוסיף על הוראות פקודת המכס ו' ולא לגרוע מהן ; אולם כלי שיט או סחורה שהוחרמו על פי פקודה זו, בין לפני יום תחילת תקפו של חוק לתיקון פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), תשי"ב—1952, ובין לאחר מכן, לא יחולו עליהם הוראות פקודת המכס בענין זה, אלא אם נקבע כך במפורש בפקודה זו, ובמידה שנקבע כך.“

(ט) אחרי סעיף 10 ייוספו סעיפים אלה :

11. השר רשאי לכפר על כל עבירה או פעולה שנעשו על ידי אדם „סמכות לכפר עבירות ככופר כסף בניגוד להוראות פקודה זו, בלקיחת כופר כסף מאותו אדם, ובלבד שהכופר יהיה לא יותר מפי שלושה מערך הסחורה או מערך אמצעי ההובלה שנע- שתה בהם העבירה או הפעולה או לא יותר מחמש מאות לירות, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

12. (א) השר רשאי להעביר לאחר את סמכויותיו לפי פקודה זו, כולן העברת סמכויות או מקצתן.

(ב) הודעה על העברת סמכויות כאמור תפורסם ברשומות.“

תוספת

(סעיף 1)

1. תקנות ההגנה (תיקון פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), (1939) (מס' 2), 1942² ;
2. תקנות ההגנה (תיקון פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), (1939) (מס' 3), 1942³ ;
3. תקנות ההגנה (תיקון פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), (1939), 1945⁴.

דוד בן-גוריון דב יוסף לוי אשכול
ראש הממשלה שר המסחר והתעשייה שר החקלאות והפיתוח

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק מ"ב, עמ' 498.
² ע"ר מס' 1231 מיום 20.10.42, תוס' 2, עמ' 1892.
³ ע"ר מס' 1239 מיום 24.12.42, תוס' 2, עמ' 1680.
⁴ ע"ר מס' 1363 מיום 8.1.45, תוס' 2, עמ' 18.